

Sons and Daughters of God

By Elder Rubén V. Alliaud
Of the Seventy

Υιοί και θυγατέρες του Θεού

Από τον Πρεσβύτερο Ρουμπέν Β. Αλλιώ
Των Εβδομήκοντα

October 2024 general conference

We truly believe that we are all literally the children of God, and because of that, we have the potential to become like Him.

Today I would like to address one of the most joyful, glorious, and powerful gospel truths that God has revealed. At the same time, it is ironically one for which we have been criticized. An experience I had some years ago profoundly deepened my appreciation for this gospel truth.

As a representative of the Church, I was once invited to a religious conference where it was announced that from that moment on they would recognize as valid all baptisms performed by almost all other Christian churches, as long as the ordinance was done with water and in the name of the Father and of the Son and of the Holy Ghost. Then it was explained that this policy did not apply to baptisms performed by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints.

After the conference I was able to delve deeper into the reasons for that exception with the leader in charge of the announcement. We had a wonderful and insightful conversation.

In short, he explained to me that that exception had primarily to do with our particular beliefs about the Godhead, which other Christian denominations often refer to as the Trinity. I expressed my appreciation for him taking the time to explain to me his beliefs and the policy of his church. At the end of our conversation, we hugged and then said goodbye.

Πιστεύουμε πραγματικά ότι είμαστε όλοι κυριολεκτικά τέκνα του Θεού και χάριν αυτού, έχουμε τη δυνατότητα να γίνουμε όπως Εκείνος.

Σήμερα, θα ήθελα να αναφερθώ σε μία από τις πιο χαρμόσυνες, ένδοξες και δυνατές αλήθειες του Ευαγγελίου που έχει αποκαλύψει ο Θεός. Ταυτόχρονα, ειρωνικά είναι κάτι για το οποίο έχουμε επικριθεί. Μία εμπειρία που είχα πριν από μερικά χρόνια εμβάθυνε βαθιά την εκτίμησή μου γι' αυτήν την αλήθεια του Ευαγγελίου.

Ως εκπρόσωπος της Εκκλησίας, κάποτε προσκλήθηκα σε μία θρησκευτική συνέλευση όπου ανακοινώθηκε ότι από εκείνη τη στιγμή και εφεξής θα αναγνώριζαν ως έγκυρες όλες τις βαπτίσεις που τελούνται από όλες σχεδόν τις άλλες χριστιανικές εκκλησίες, εφόσον η διάταξη γινόταν με νερό και στο όνομα του Πατέρα και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος. Κατόπιν εξηγήθηκε ότι αυτή η πολιτική δεν ίσχυε για τις βαπτίσεις που τελούνται από την Εκκλησία του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών.

Μετά τη συνέλευση μπόρεσα να εμβαθύνω στους λόγους αυτής της εξαίρεσης με τον ηγέτη που ήταν υπεύθυνος για την ανακοίνωση. Είχαμε μία υπέροχη και καίρια συζήτηση.

Εν ολίγοις, μου εξήγησε ότι η εξαίρεση είχε να κάνει πρωτίστως με τα συγκεκριμένα πιστεύω μας για τη Θεϊκή Κεφαλή, τα οποία άλλα χριστιανικά δόγματα συχνά αναφέρονται ως Τριάδα. Εξέφρασα την εκτίμησή μου για εκείνον που αφιέρωσε χρόνο για να μου εξηγήσει τα πιστεύω του και την πολιτική της εκκλησίας του. Στο τέλος της συζήτησής μας, αγκαλιαστήκαμε και μετά αποχαιρετιστήκαμε.

As I later contemplated our discussion, what this leader said about Latter-day Saints not understanding what he called the “mystery of the Trinity” stayed in my mind. What was he referring to? Well, it had to do with our understanding of the nature of God. We believe that God the Father “is an exalted man” with a glorified “body of flesh and bones as tangible as man’s; [and] the Son also.” Thus, every time we talk about the nature of God, in some way, somehow, we are also talking about our own nature.

And this is true not only because we all were made “in [His] image, after [His] likeness,” but also because, as the Psalmist recorded, God said, “Ye are gods; and all of you are children of the most High.” This is for us a precious doctrine now recovered with the advent of the Restoration. In summary, it is nothing more or less than what our missionaries teach as the first lesson, first paragraph, first line: “God is our Heavenly Father, and we are His children.”

Now, you might say, “But many people believe we are children of God.” Yes, that is true, but their understanding may be a little different from the implication of its deeper meaning that we affirm. For Latter-day Saints, this teaching is not metaphorical. Rather, we truly believe that we are all literally the children of God. He is “the Father of [our] spirits,” and because of that, we have the potential to become like Him, which seems to be inconceivable to some.

It has now been over 200 years since the First Vision opened the doors to the Restoration. At the time, young Joseph Smith sought guidance from heaven to know what church to join. Through the revelation he received that day, and in later revelations given to him, the Prophet Joseph obtained knowledge about the nature of God and our relationship to Him as His children.

Because of that, we learn more clearly that our Heavenly Father has taught this precious doctrine from the very beginning. Allow me to cite at least two accounts from the scriptures to illustrate this.

Καθώς αργότερα συλλογιζόμουν τη συζήτησή μας, αυτό που είπε αυτός ο ηγέτης σχετικά με τους Αγίους των Τελευταίων Ημερών που δεν κατανοούν αυτό που αποκαλούσε «μυστήριο της Τριάδος» έμεινε στον νου μου. Σε τι αναφερόταν; Λοιπόν, είχε να κάνει με την κατανόησή μας για τη φύση του Θεού. Πιστεύουμε ότι ο Θεός Πατέρας «είναι ένας υπερνυωμένος άνθρωπος» με ένα ένδοξο «σώμα από σάρκα και οστά τόσο απτό όσο ενός ανθρώπου. [Και] ο Υιός επίσης». Συνεπώς, κάθε φορά που μιλούμε για τη φύση του Θεού, κατά κάποιον τρόπο, κάπως, μιλούμε επίσης για τη δική μας φύση.

Και αυτό ισχύει όχι μόνο επειδή όλοι δημιουργηθήκαμε «με τη δική [Του] εικόνα, σύμφωνα με τη δική [Του] ομοίωση» αλλά και επειδή, όπως κατέγραψε ο ψαλμωδός, ο Θεός είπε: «Θεοί είστε εσείς, και όλοι γιοι του Υψίστου». Αυτή είναι για μας μία πολύτιμη διδαχή που τώρα ανακτήθηκε με την έλευση της Αποκατάστασης. Εν περιλήψει, δεν είναι τίποτε περισσότερο ή λιγότερο από αυτό που διδάσκουν οι ιεραπόστολοί μας ως πρώτο μάθημα, πρώτη παράγραφος, πρώτη γραμμή: «Ο Θεός είναι ο Επουράνιος Πατέρας μας και είμαστε τέκνα Του».

Τώρα, μπορεί να πείτε: «Όμως πολλοί άνθρωποι πιστεύουν ότι είμαστε τέκνα του Θεού». Ναι, αυτό ισχύει, αλλά η κατανόησή τους μπορεί να είναι λίγο διαφορετική από τον υπαινιγμό του βαθύτερου νοήματός του που επιβεβαιώνουμε. Για τους Αγίους των Τελευταίων Ημερών, αυτή η διδασκαλία δεν είναι μεταφορική. Αντιθέτως, πιστεύουμε πραγματικά ότι είμαστε όλοι τέκνα του Θεού. Είναι «[ο] Πατέρα[ς] των πνευμάτων [μας]» και λόγω αυτού, έχουμε τη δυνατότητα να γίνουμε σαν Εκείνον, κάτι που φαίνεται αδιανόητο σε κάποιους.

Έχουν περάσει πάνω από 200 χρόνια από τότε που το Πρώτο Όραμα άνοιξε τις θύρες της Αποκατάστασης. Εκείνη την εποχή, ο νέος Τζόζεφ Σμιθ επιζήτησε καθοδήγηση από τους ουρανούς για να μάθει σε ποια εκκλησία να προσχωρήσει. Μέσω της αποκάλυψης που έλαβε εκείνη την ημέρα και σε μεταγενέστερες αποκαλύψεις που του δόθηκαν, ο Προφήτης Τζόζεφ απέκτησε γνώση για τη φύση του Θεού και τη σχέση μας με Εκείνον ως τέκνων Του.

Χάριν αυτού, μαθαίνουμε ευκρινέστερα ότι ο Επουράνιος Πατέρας μας έχει διδάξει αυτήν την πολύτιμη διδαχή από την αρχή. Επιτρέψτε μου να παραθέσω τουλάχιστον δύο αφηγήσεις από τις γραφές για να το επεξηγήσω αυτό.

You might remember God's instructions to Moses as recorded in the Pearl of Great Price.

We read that "God spake unto Moses, saying: Behold, I am the Lord God Almighty, and Endless is my name." In other words, Moses, I want you to know who I am. Then He added, "And, behold, thou art my son." Later he said, "And I have a work for thee, Moses, my son; and thou art in the similitude of mine Only Begotten." And then finally, He ended with, "And now, behold, this one thing I show unto thee, Moses, my son."

It appears that God was determined to teach Moses at least one lesson: "You are my child," which He repeated at least three times. He could not even mention the name of Moses without immediately adding that he was His son.

However, after Moses was left alone, he felt weak because he was no longer in the presence of God. That is when Satan came to tempt him. Can you see a pattern here? The first thing he said was, "Moses, son of man, worship me."

In this context, Satan's request to worship him may have been only a distraction. A significant temptation for Moses in that moment of weakness was to become confused and believe that he was only a "son of man," rather than a child of God.

"And it came to pass that Moses looked upon Satan and said: Who art thou? For behold, I am a son of God, in the similitude of his Only Begotten." Fortunately, Moses was not confused and did not allow himself to become distracted. He had learned the lesson of who he really was.

The next account is found in Matthew 4. Scholars have entitled this "the three temptations of Jesus," as if the Lord was tempted only three times, which of course is not the case.

Hundreds of gallons of ink have been used to explain the meaning and content of these temptations. As we know, the chapter begins by explaining that Jesus had gone into the desert, "and when he had fasted forty days and forty nights, he was afterward an hungred."

Satan's first temptation apparently had only to do with satisfying the Lord's physical needs. "Command that these stones be made bread," he

Ίσως θυμάστε τις οδηγίες του Θεού προς τον Μωυσή, όπως καταγράφονται στο Πολύτιμο Μαργαριτάρι.

Διαβάζουμε ότι «Ιδού, Εγώ είμαι ο Κύριος ο Παντοδύναμος Θεός, και Απέραντος είναι το όνομά μου». Με άλλα λόγια, Μωυσή, θέλω να ξέρεις ποιος είμαι. Κατόπιν προσέθεσε: «Και, ιδού, εσύ είσαι γιος μου». Αργότερα είπε: «Και έχω ένα έργο για σένα, Μωυσή, γιε μου. Και εσύ είσαι καθ' ομοίωση του Μονογενούς μου». Και τελικώς, τελείωσε με το: «Και τώρα, ιδού, αυτό το ένα που δείχνω σε εσένα, Μωυσή, γιε μου».

Φαίνεται ότι ο Θεός ήταν αποφασισμένος να διδάξει στον Μωυσή τουλάχιστον ένα μάθημα: «Είσαι τέκνο μου», το οποίο επανέλαβε τουλάχιστον τρεις φορές. Δεν μπορούσε καν να αναφέρει το όνομα του Μωυσή χωρίς να προσθέσει αμέσως ότι ήταν γιος Του.

Ωστόσο, αφού ο Μωυσής έμεινε μόνος, αισθάνθηκε αδύναμος, επειδή δεν ήταν πλέον στην παρουσία του Θεού. Τότε ήταν που ο Σατανάς ήρθε για να Τον βάλει σε πειρασμό. Μπορείτε να δείτε ένα πρότυπο εδώ; Το πρώτο πράγμα που είπε ήταν: «Μωυσή, γιε του ανθρώπου, προσκύνησέ με».

Σε αυτό το πλαίσιο, το αίτημα του Σατανά να τον προσκυνήσει ίσως να ήταν απλώς ένας περισπασμός. Ένας σημαντικός πειρασμός για τον Μωυσή εκείνη τη στιγμή της αδυναμίας ήταν να μπερδευτεί και να πιστέψει ότι ήταν μόνο «γι[ος] του ανθρώπου» και όχι τέκνο του Θεού.

«Και συνέβη ότι ο Μωυσής κοίταξε τον Σατανά και είπε: Ποιος είσαι εσύ; Διότι ιδού, εγώ είμαι γιος Θεού, καθ' ομοίωση του Μονογενούς Του». Ευτυχώς, ο Μωυσής δεν ήταν μπερδεμένος και δεν επέτρεψε στον εαυτό του να αποσπαστεί η προσοχή του. Είχε μάθει το μάθημα για το ποιος ήταν πραγματικά.

Η επόμενη αφήγηση βρίσκεται στο Κατά Ματθαίον 4. Οι μελετητές το έχουν ονομάσει αυτό «οι τρεις πειρασμοί του Ιησού», λες και ο Κύριος μπήκε στον πειρασμό μόνο τρεις φορές, κάτι που φυσικά δεν ισχύει.

Εκατοντάδες λίτρα μελάνης έχουν χρησιμοποιηθεί για να εξηγήσουν το νόημα και το περιεχόμενο αυτών των πειρασμών. Όπως γνωρίζουμε, το κεφάλαιο αρχίζει εξηγώντας ότι ο Ιησούς είχε πάει στην έρημο «και αφού νήστεψε 40 ημέρες, και 40 νύχτες, έπειτα πείνασε».

Ο πρώτος πειρασμός του Σατανά προφανώς είχε να κάνει μόνο με την ικανοποίηση των σωματικών αναγκών του Κυρίου. «Πρόσταξε

challenged the Savior.

A second enticement may have had to do with tempting God: “Cast thyself down: for it is written, He shall give his angels charge concerning thee.”

Finally, Satan’s third temptation referred to the aspirations and glory of the world. After Jesus had been shown “all the kingdoms of the world, ... [Satan] saith unto him, All these things will I give thee, if thou wilt fall down and worship me.”

In truth, Satan’s ultimate temptation may have had less to do with those three specific provocations and more to do with tempting Jesus Christ to question His divine nature. At least twice, the enticement was preceded by the challenging accusation from Satan: “If thou be the Son of God”—if you really believe it, then do this or that.

Please notice what had happened immediately before Jesus went into the desert to fast and pray: we find the account of Christ’s baptism. And when He had come out of the water, there came “a voice from heaven, saying, This is my beloved Son, in whom I am well pleased.”

Do we see the connection? Can we recognize a pattern here?

It is no wonder that every time we are taught about our divine nature and destiny, the adversary of all righteousness tempts us to call them into question.

How different our decisions would be if we really knew who we really are.

We live in a challenging world, a world of increasing commotion, where honorable people strive to at least emphasize our human dignity, while we belong to a church and embrace a gospel that lift our vision and invite us into the divine.

Jesus’s commandment to be “perfect, even as [our] Father which is in heaven is perfect” is a clear reflection of His high expectations and our eternal possibilities. Now, none of this will happen overnight. In the words of President Jeffrey R. Holland, it will happen “eventually.” But the promise is that if we “come unto Christ,” we will “be perfected in him.” That requires a lot of

αυτές οι πέτρες να γίνουν ψωμί» προκάλεσε τον Σωτήρα.

Ένας δεύτερος δελεασμός μπορεί να είχε να κάνει με το να φέρει σε πειρασμό τον Θεό: «Ρίξε κάτω τον εαυτό σου· επειδή, είναι γραμμένο ότι θα προστάξει στους αγγέλους του για σένα».

Τελικώς, ο τρίτος πειρασμός του Σατανά αναφερόταν στις προσδοκίες και τη δόξα του κόσμου. Και αφού έδειξε στον Ιησού «όλα τα βασίλεια του κόσμου... [ο Σατανάς] του είπε: Όλα αυτά θα σου τα δώσω, αν πέφτοντας με προσκυνήσεις».

Στην πραγματικότητα, ο τελικός πειρασμός του Σατανά μπορεί να είχε λιγότερο να κάνει με εκείνες τις τρεις συγκεκριμένες προκλήσεις και περισσότερο με το να βάλει σε πειρασμό τον Ιησού Χριστό να αμφισβητήσει τη θεία φύση Του. Τουλάχιστον δύο φορές, ο δελεασμός προηγήθηκε από την προκλητική κατηγορία από τον Σατανά: «Αν είσαι Υιός του Θεού»—εάν το πιστεύεις πραγματικά, τότε κάνε αυτό ή εκείνο.

Παρακαλώ παρατηρήστε τι είχε συμβεί αμέσως πριν ο Ιησούς πάει στην έρημο για να νηστέψει και να προσευχηθεί: βρίσκουμε την αφήγηση της βάπτισης του Χριστού. Και όταν είχε βγει απ’ το νερό, ακούστηκε «μια φωνή από τον ουρανό, που έλεγε: Αυτός είναι ο Υιός μου ο αγαπητός, στον οποίο ευαρεστήθηκα».

Βλέπουμε τη σύνδεση; Μπορούμε να αναγνωρίσουμε ένα πρότυπο εδώ;

Δεν είναι απορίας άξιον που κάθε φορά που διδασκόμαστε για τη θεία φύση και τον προορισμό μας, ο ενάντιος κάθε χρηστότητας μάς βάζει σε πειρασμό να τα αμφισβητήσουμε.

Πόσο διαφορετικές θα ήταν οι αποφάσεις μας, αν γνωρίζαμε πράγματι ποιοι πράγματι είμαστε.

Ζούμε σε έναν δύσκολο κόσμο, έναν κόσμο αυξανόμενης αναταραχής, όπου αξιότιμοι άνθρωποι προσπαθούν τουλάχιστον να τονίσουν την ανθρωπινή αξιοπρέπεία μας, ενώ ανήκουμε σε μία εκκλησία και ασπαζόμαστε ένα Ευαγγέλιο που υψώνει το όραμά μας και μας προσκαλεί στο θείο.

Η εντολή του Ιησού να είμαστε «τέλειοι, όπως ο Πατέρας [μας], που είναι στους ουρανούς, είναι τέλειος» είναι μια ξεκάθαρη αντανάκλαση των υψηλών προσδοκιών Του και των αιώνιων δυνατοτήτων μας. Τώρα τίποτε απ’ αυτά δεν θα συμβεί εν μία νυκτί. Σύμφωνα με τα λόγια του Προέδρου Τζέφρυ Ρ. Χόλλαντ, θα συμβεί «τελικά». Όμως η υπόσχεση είναι ότι αν «έλ[θου-

work—not just any work, but a divine work. His work!

Now, the good news is that it is precisely our Father in Heaven who has said, “For behold, this is my work and my glory—to bring to pass the immortality and eternal life of man.”

President Russell M. Nelson’s invitation to “think celestial” implies a wonderful reminder of our divine nature, origin, and potential destination. We can obtain the celestial only through Jesus Christ’s atoning sacrifice.

Perhaps that is why Satan enticed Jesus with the very same temptation from the beginning to the end of His earthly ministry. Matthew recorded that while Jesus hung on the cross, those “that passed by reviled him, ... saying, ... If thou be the Son of God, come down from the cross.” Glory be to God that He did not hearken but instead provided the way for us to receive all celestial blessings.

Let us always remember, there was a great price paid for our happiness.

I testify as with the Apostle Paul that “the Spirit itself beareth witness with our spirit, that we are children of God: and if children, then heirs; heirs of God, and joint-heirs with Christ; if so be that we suffer with him, that we may be also glorified together.” In the name of Jesus Christ, amen.

με] προς τον Χριστό» θα «τελειοποιηθ[ούμε] με αυτόν». Αυτό απαιτεί πολύ έργο – όχι οποιοδήποτε έργο, αλλά ένα θείο έργο. Το έργο Του!

Τώρα, τα καλά νέα είναι ότι είναι ακριβώς ο Πατέρας μας στους Ουρανούς ο οποίος έχει πει: «Τούτο είναι το έργο μου και η δόξα μου – να πραγματοποιήσω την αθανασία και αιώνια ζωή του ανθρώπου».

Η πρόσκληση του Προέδρου Ράσσελ Μ. Νέλσον να «σκεπτόμαστε επουράνια» υποδηλώνει μία υπέροχη υπενθύμιση της θείας φύσης, της καταγωγής και του δυναμικού προορισμού μας. Μπορούμε να αποκτήσουμε το επουράνιο μόνον μέσω της εξιλεωτικής θυσίας του Ιησού Χριστού.

Ίσως γι’ αυτό ο Σατανάς δελέασε τον Ιησού με τον ίδιο αυτόν πειρασμό από την αρχή μέχρι το τέλος της επίγειας διακονίας Του. Ο Ματθαίος κατέγραψε ότι ενώ ο Ιησούς κρεμόταν στον σταυρό, «όσοι διάβαιναν, τον βλασφημούσαν, ... λέγοντας: αν είσαι Υιός τού Θεού, κατέβα από τον σταυρό». Δόξα τω Θεώ που δεν τους άκουσε, αλλά αντ’ αυτού παρείχε τον τρόπο για να λάβουμε όλες τις επουράνιες ευλογίες.

Ας θυμόμαστε πάντα ότι πληρώθηκε μεγάλο τίμημα για την ευτυχία μας.

Καταθέτω μαρτυρία όπως και ο Απόστολος Παύλος ότι «το ίδιο το Πνεύμα δίνει μαρτυρία, μαζί με το πνεύμα μας, ότι είμαστε παιδιά τού Θεού. Και αν είμαστε παιδιά, είμαστε και κληρονόμοι· κληρονόμοι μεν του Θεού, συγκληρονόμοι δε του Χριστού· αν συμπάσχουμε, για να γίνουμε και συμμέτοχοι της δόξας του». Στο όνομα του Ιησού Χριστού, αμήν.